

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 18. An licet mutuum petere, vel accipere sub usura?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

sperat aliquid sibi dari ab eo, cui mutuavit ex sua liberalitate, tamen non illud eum movet, sed magis benevolentia, ita ut etiam si non crederet sibi aliquid dari ultra sortem, adhuc tamen mutuaret. At usura est intendere, etsi secundariò, lucrum est mutuo, ut pretium, vel ut aliquid pro mutuo debitum: quia intentio, etsi secundaria, non tollit malitiam objecti, à quo actus specificatur. Et illicitum est velle etiam minus principaliter, ac secundariò aliquid illicitum. Lucrum autem ut pretium mutui, vel ut aliquid ex mutuo debitum, est quid illicitum, & iurata ergo illud quocumque modo intendere est illicitum. Ita Lessius, De Lugo, § alii.

Q. 18. An licet mutuum petere, vel accipere sub usura?

Resp. I. Non licet mutuum petere sub usuris: quia non licet petere ab alio, quod licet facere non potest; nam hoc esset eum inducere ad peccandum. Tamen ex communi, licet ob gravem necessitatem propriam, vel alienam petere mutuum ab eo, qui prævideret non datus nisi sub usuris, si aliter haberinequit, intendendo solum mutuum, & habendo se permissive ad usuram: quia licet petere ab alio id, quod licet præstare potest, quamvis ex malitia sua peccatus sit, modo ad sit iusta causa non impediendi ejus peccatum, qualis est hic: nam mutuatarius non tenetur cum suo

suo gravi damno malitiam mutuantis impedire, ait S. Thom. 2. 2. q. 78. a. 4. ibi: *Nullo modo licet inducere aliquem ad mutuandum sub usuris; licet tamen ab eo, qui hoc paratus est facere, usuras exercet, mutuum accipere sub usuris propter aliquod bonum, quod est subventio suæ necessitatis, vel alterius.* & ad 2. ait: *Accipiens, non dat occasionem usurario usuras accipiendi, sed mutuandi.* *Ipse autem usurarius sumit occasionem peccandi ex malitia cordis sui: unde scandalum passivum ex parte sua est, non autem ex parte peccantis mutuum.* Nec tamen propter hujusmodi scandalum passivum debet alius à mutuo petendo desistere, si indigeat: *quia ejusmodi passivum scandalum non provenit ex infirmitate, vel ignorantia, sed ex malitia.*

Resp. II. Seclusa necessitate saltem rationabili non licet mutuum petere ab usurario, & accipere sub usuris: *quia lege charitatis quisque tenetur sub mortali impedire peccatum mortale proximi, ejusque executionem, quando sine notabili suo incommodo, seu damno id potest.* *Mercatores dando usuras peccaverunt, tanquam occasionem peccandi usurariis præbentes, cùm necessitas, quæ ponitur, ut scilicet honorabilius vivant, & majores mercationes faciant, non sit talis necessitas, quæ sufficiat ad excusandum peccatum prædictum.* ait S. Thom. Opusc. 67. de empt. & vend.